

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 5. marts 2024

i

faglig voldgiftssag (FV2023-989):

TEKNIQ Arbejdsgiverne

for

Eco Techniq Solution A/S

(advokat Katrine Bruun)

mod

Dansk El-forbund

for

A

(advokat Cecilia Ricard)

Twisten og dens behandling

Twisten i sagen angår, om Dansk El-forbunds medlem, A, ved sin fratræden af sin stilling hos Eco Techniq Solution A/S den 27. oktober 2022 har undladt at tilbagelevere diverse værktøj mv. tilhørende virksomheden.

Efter forgæves mæglingsmøder og timandsmøde, hvor der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af overenskomstchef Anders Fugmann og konsulent Jesper Elan Ahrenst (begge udpeget af klager), forbundssekretær Martin F Frederichsen og forbundssekretær Torben Offersen (begge udpeget af indklagede) og med forhenværende højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen som opmand.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 5. marts 2024 hos TEKNIQ Arbejdsgiverne, Poul Bergsøevej 6, 2600 Glostrup.

Klager nedlagde påstand om, at indklagede skal tilpligtes at betale 75.085,47 kr. til klager med tillæg af procesrente fra den 27. oktober 2022.

Indklagede nedlagde påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb.

Der blev afgivet forklaring af administrerende direktør i Eco Techniq Solution A/S, B, direktør i Eco Techniq Solution A/S, C, A, D, E, F, tillidsrepræsentant G og overmontør H, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke under voteringen opnået enighed om eller flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen blev herefter overladt til opmanden, som fremkom med følgende

Tilkendegivelse:

Twisten i sagen angår, om A under sin ansættelsesperiode, som startede i 2016, har fået udleveret eller selv har anskaffet sig værktøj mv., der er betalt af og tilhører arbejdsgiveren, men som han uretmæssigt har undladt at tilbagelevere ved sin fratræden den 27. oktober 2022.

Parterne er enige om, at der ved A's ansættelse blev indgået en mundtlig aftale om hans brug af eget værktøj og om, at værktøjet skulle erstattes ham af arbejdsgiveren ved nedslidning, men parterne er uenige om aftalens nærmere indhold. Ifølge klager omfattede aftalen alene håndværktøj, mens A har forklaret, at aftalen også omfattede andet værktøj mv., herunder større el-værktøj, hvor han også havde ønske om at gøre brug af sit eget værktøj.

Parterne har endvidere afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt A kunne bestille værktøj hjem til andre i det sjak, der – sammen med A – var ansat af klager til at udføre arbejde for en kunde i Skælskør, ligesom parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvad der befandt sig i den firmabil, som A afleverede til C, da han fratrådte sin stilling den 27. oktober 2022.

Klager burde som arbejdsgiver have sørget for, at der var klarhed over ansættelsesvilkårene og styr på hvilket værktøj tilhørende virksomheden, der var udleveret til den enkelte ansatte. Klager har således været den nærmeste til at bevissikre sig, hvilket klager let kunne have gjort ved at sørge for, at særtafter blev affattet skriftligt og underskrevet af begge parter, ligesom klager kunne have sørget for, at der forelå underskrevne bekræftelser på hvilket værktøj, der var udleveret til og afleveret af den enkelte ansatte.

I mangel af sådant bevis påhviler det klager på anden måde at godtgøre, at A i sin ansættelsesperiode har fået udleveret – eller selv har anskaffet sig – værktøj betalt af og tilhørende klager, som A har forsømt at aflevere til klager ved sin fratreden. Da påstand står mod påstand, og da de afgivne vidneforklaringer ikke støtter klager – snarere tværtimod – har klager ikke løftet denne bevisbyrde. Der kan derfor ikke gives klager medhold i den nedlagte påstand, og en kendelse i sagen vil derfor falde ud til, at indklagede skal frifindes.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 5. marts 2024

Lene Pagter Kristensen